

Heidelbergse Catechismus

Vraag 125 Wat is de vijfde bede?

Vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren. Dat wil zeggen: wil ons, arme zondaren, al onze zonden en ook de verdorvenheid die ons altijd aankleeft, omwille van het bloed van Christus niet toerekenen, zoals ook wijzelf het als een getuigenis van uw genade in ons bevinden, dat het ons vaste voornemen is onze naaste van harte te vergeven.

Vergeving... hoe hard heb je het nodig?!

Vergeving... hoe kún je het geven/weigeren?

Zowel vergeving vragen en ontvangen als vergeving geven of weigeren raakt direct aan onze verhouding tot God.

Schuldbelijdenis

Waarom moeten we zo nadrukkelijk om vergeving vragen als we God ontmoeten? Omdat geen sterveling onschuldig is voor God... (Psalm 130,2 en 143,2). Wij dus ook niet. Dus voor ons samen en persoonlijk geldt: Als U aan mijn zonden blijft denken, Heer, wie houdt dan stand?! Niemand!

God schiep ons om met Hem te leven, Hem te vereren. Hij gaf ons ogen, oren, handen, een mond... om daarmee Hem te dienen. Om al die dingen te doen waarvan God zegt: *‘Dát bedoel Ik. Leef zo met Mij en voor Mij’*.

Als het zó bij ons zou zijn, leefden we nu nog in het paradijs. Maar dat is niet meer zo. En dat is te merken ook. Dat wij God niet liefhebben boven alles en onze naaste als onszelf, - met onze ogen, oren, handen, mond. We zitten daardoor in een *impasse*. Schuldig voor God,

zijn straf verdiend. We kunnen geen kant meer op... Onze zonden zijn ontelbaar.

‘Impasse’ is Frans voor ‘doodlopend’. We zijn inderdaad op een doodlopende weg terecht gekomen. Máár God is ons achterna gekomen. Dát hoor je in het Onze Vader. Gods Zoon Jezus Christus leert ons bidden: *Vergéef ons onze schulden*. Er is genade bij God. Vergeving voor wie zich omkeert, schuld bekent en om gratie vraagt.

Geweldig. Maar ook moeilijk... voor ons. Zo naar God toegaan, betekent dat je jezelf neerzet als iemand die het grondig fout heeft gedaan. En die daarom tegen de Allerhoogste God zegt: Ik heb gezondigd. Ik heb uw straf meer dan verdiend. Dat is moeilijk voor ons, omdat we trots zijn. Maar het is ook moeilijk, omdat we vanuit onszelf volgens de Bijbel *vijanden* van God zijn.

Schuldvergeving

Over je eigen zonden raak je nooit uitgeteld, maar op Golgota zie je de Heer Jezus sterven voor de zonden van de wereld. Hij gaf zijn leven, zijn bloed... voor onze zonden. En via Hem komt God naar je toe en zegt: *Kom terug, bekeer je tot Mij en vraag Mij om vergeving*. Daar raak je niet uitgekeken, niet uitgeteld. Iedere zonde die je bij jezelf ontdekt en wilt belijden (wat zijn het er ontelbaar veel, in zoveel situaties begaan), daarbij mag je bedenken: Heer Jezus, U droeg mijn zonden.

Gods vergeving is geen trucje of optelsom. “Ik heb mijn zonden beleden, dus God heeft ze vergeven”, zo moeten we daar niet over praten. Dan zou het lijken alsof het vanzelf gaat, alsof vergeving haast buiten ons om gaat. David beleed... en ontving toen ook Gods vergeving en enorme blijdschap was het gevolg. Gods vergeving is een gebeuren dat dwars door je heen gaat, je ziel raakt. Nog wat anders is hoe je dat persoonlijk ervaart; daarin kun je

best verschillen van anderen. Maar vergeving is een gebeuren tussen God en jou en wordt je gegeven in de ontmoeting met God, als jij je schuld voor God belijdt. Niet dat je zonden pas vergeven zijn als je het ook voelt o.i.d. Maar wel pas als je je écht aan Christus geeft en je je met je zonden (weer) tot Hem keert.

Vergevingsgezindheid

Elkaar vergeven betekent niet: fouten goedpraten. Zo doet God ook niet! Het betekent de dingen eerlijk onder ogen zien, maar kwaad en schuld toch vergeven, zodat die langer reden zijn om jullie van elkaar verwijderd te houden. **Vergeving herstelt de relatie** die door wat jou is aangedaan, stuk ging. Dat is dus een gebeuren. Daar heb je twee partijen voor nodig. Een die schuld bekent en de ander die vergeeft.

Hoe moeten we daarmee omgaan? De Here Jezus zegt a.h.w. *blijf tellen*. Blijf tellen om al meer te beseffen hoe groot Gods genade voor jou is... En blijf ook tellen hoe vaak de ander tegen jou zondigde. *Blijf tellen*. De maat van Gods vergeving is 70x7, da's niet maar 490, *da's eindeloos veel*.

Jezus' woord is scherp: *‘Als jullie de mensen niet vergeven, zal ook jullie Vader jullie je overtredingen niet vergeven’*, Mt. 6,15. Wie niet bereid is zijn broeder/zuster te vergeven, maakt Gods vergeving voor zichzelf ongedaan!

Vergeef elkaar dus en laat wraak en boosheid los. Maar blijf tellen, tellen, tellen: 70 x 7.